

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10Csp/87/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5719203646
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2020:5719203646.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07, Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, 811 07, Bratislava, IČO: 37 927 795, proti žalovanej: R. L. R., V. XX.X.XXXX, P. Q. XXX/X, XXX XX, T., právne zastúpenej STEHURA & partners, v.o.s., so sídlom Dolný Val 574/7, 010 01, Žilina, IČO: 47 246 863, v konaní o zaplatenie 410,57 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žaloba žalobcu sa v celom rozsahu zamieťa.

II. Žalovaná má proti žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

III. O výške náhrady trov konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 2.9.2019 sa pôvodný žalobca L.Á. Ú. P., D..T., T. T. L. P. (Ď. K. „„, D..T.“.) proti žalovanej domáhala zaplatenia sumy 410,57 € spolu s 8 % úrokom z omeškania ročne od 30.1.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tou skutočnosťou, že 4.10.2012 so žalovanou uzavrel zmluvu o pôžičke XXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanej pôžičku ako veriteľ v sume 1.000 €. Podľa zmluvy mala žalovaná pôžičku splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach po 32,09 € až do celkovej sumy 1.925,40 €. Žalovaná však túto sumu neuhradila a ku dňu spísania žaloby zaplatila na úhradu svojho záväzku len sumu 1.476,14 €. Žalobca v súlade s ust. § 53 ods. 9 Obč. zákonníka v spojení s ust. § 565 Obč. zákonníka vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru pre nesplácanie pôžičky a to tak, že listom z 26.11.2016 nazvaným Predžalobná upomienka vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok v dodatočne určenej lehote. Upozornil súčasne žalovanú, že ak nedôjde k úhrade najstaršej omeškanej splátky, žalobca využije svoje oprávnenie vyplývajúce zo zmluvy a dlh zosplatní. Keďže žalovaná nereagovala, žalobca dňa 19.1.2017 úver zosplatnil a žalovanú o tom informoval listom z 24.1.2017. Žalovaná však napriek tomu dlžné splátky, ani zvyšok úveru, nezaplatila. V dôsledku tejto skutočnosti bol žalobca nútený obrátiť sa žalobou na súd s tým, že ku dňu spísania žaloby žalovaná mu dlhuje sumu 410,57 €. V ďalej časti žaloby potom žalobca súdu rozpísal, akým spôsobom tento zvyšok dlhu vypočítal.

3. K žalobe žalobca pripojil dôkaz o skutočnosti, že je právnym nástupcom obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., teda právnym nástupcom spoločnosti, ktorá pôvodne uzavrela so žalovanou zmluvu o pôžičke, ďalej pripojil všeobecné obchodné podmienky pôžičky, Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 24.1.2017, prehľad splátok a úhrad, žiadosť o poskytnutie pôžičky a akceptačný list, predžalobnú upomienku.

4. Súd vo veci rozhodol najskôr vydaním platobného rozkazu, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel. Voči platobnému rozkazu žalovaná včas podala odpor a v odpore dôvodnosť žaloby namietala s poukazom, že úroky k poskytnutej pôžičke, následne aj celá RPMN, sú výrazne vyššie ako je priemer na bankovom trhu, sú úžernícke a odporujúce zákonu. Dojednanie o výške úroku nad hranicu úžery je potrebné považovať za absolútne neplatný právny úkon v zmysle ust. § 39 Obč. zákonníka. V súvislosti s touto argumentáciou poukázala na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/151/2013 zo dňa 25.9.2013 a ďalej uviedla, že žalobcovi už zaplatila takú sumu, že po odpočítaní nezákonných úrokov prevyšuje ním požadovanú sumu a preto žiada žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

5. V priebehu konania však žalobca zmenil právneho zástupcu a spoločný právny zástupca pôvodného žalobcu, ale aj obchodnej spoločnosti uvedenej v záhlaví tohto rozsudku, navrhol súdu podľa ust. § 80 ods. 2 C.s.p., aby pripustil zmenu v osobách strán na strane žalobcu, keďže došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorej nositeľom bol pôvodný žalobca L. zmluvou o postúpení pohľadávky k 19.2.2020, na obchodnú spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, IČO: 35 831 154. Novovstupujúci žalobca do spisu pripojil aj listiny preukazujúce postúpenie pohľadávky a to zmluvu o postúpení pohľadávky, ale aj Oznámenie o postúpení pohľadávky - list pôvodného žalobcu z 25.2.2020 adresovaný žalovanej, dôkazy o odoslaní tohto listu na adresu žalovanej. Súd uznesením sp. zn. 10Csp/87/2019 zo dňa 8.4.2020 pripustil zmenu subjektu na strane žalobcu a tak do konania vstúpila obchodná spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave.

6. Pred ďalším pojednávaním nariadeným na deň 18.6.2020 súd vyzval nového žalobcu na predloženie originálu, alebo aspoň dobre čitateľnej kópie celej zmluvy o úvere, nakoľko údaje v žiadosti o poskytnutie pôžičky sa odchyľujú od sumy a údajov uvedených v akceptačnom liste veriteľa. Súčasne súd žiadal žalobcu, aby zdôvodnil absenciu náležitosti uvedenej v § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. ako výška úrokov, celkových nákladov spotrebiteľa, konečná splatnosť úveru, termín splátok v žiadosti o poskytnutie úveru.

7. Žalobca reagoval podaním na súd došlým 12.6.2020, z ktorého vyplynulo, že na žalobe zotráva. Žalobca vyjadril názor, že ním predložená úverová zmluva spĺňa všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a v tejto súvislosti poukázal na aktuálny právny názor vyjadrený v rozsudku Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 9.11.2016 v právnej veci C-42/15. Súčasne poukázal aj na závery aktuálneho rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-331/2018.

8. Žalobca v tomto podaní uviedol, že podľa jeho názoru podmienky poskytnutého úveru sú uvedené v potvrdzujúcom liste, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere a uvedené potvrdzuje aj samotné správanie sa žalovanej, ktorá, ako je preukázané z prehľadu splátok, sa riadila týmito dojednaniami a splátky úveru platila v sume 32,09 € tak, ako je uvedené v potvrdzujúcom liste. Splatnosť jednotlivých úverových splátok upravoval čl. 6 zmluvných podmienok úverovej zmluvy k 20. dňu v mesiaci so splatnosťou prvej mesačnej splátky 20. dňa v mesiaci nasledujúceho po mesiaci, v ktorom došlo k uzavretiu zmluvy. Keďže zmluva bola uzavretá 4.10.2012, splatnosť prvej úverovej splátky bola 20.11.2012 a konečná splatnosť úveru bola pri počte 60 mesačných splátok 20.10.2017. Žalovaná ako spotrebiteľka mala možnosť bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy a termíny splatnosti všetkých splátok. Odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nachádza svoje vyjadrenie v RPMN vo výške 32 % zhodne dojednanou úrokovou sadzbou, nakoľko jedinou odplatom poskytnutého úveru je zmluvný úrok. Výška priemernej hodnoty RPMN pre úvery vo výške do 1.500 € vrátane so splatnosťou od 1 do 5 rokov, zverejnená naposledy v čase uzavretia úverovej zmluvy v súlade s ust. § 21 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. za 2. štvrtrok 2012 so stavom ku dňu 30.6.2012 predstavovala 45,60 %. Výška dojednanej odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru v úverovej zmluve 32 % neprevyšil odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch podľa ust. § 53 ods. 6 Obč. zákonníka platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy a je v súlade aj so zákonom stanovenou maximálnou výškou odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa ust. § 1a ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. účinného od 1.9.2014. Dojednaná odplata v úverovej zmluve vo výške 32 % nepresahuje ani dvojnásobok váženého priemeru priemerných hodnôt RPMN za všetky typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov veriteľmi za 2. štvrtrok roku 2012 so stavom k 30.6.2012 vo výške 19,12 % a zároveň nepresahuje dvojnásobok priemernej výšky RPMN, zverejnenej Ministerstvom financií Slovenskej republiky za 2. štvrtrok roku 2012. V tejto súvislosti žalobca poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/181/2017 zo dňa 25.1.2018

a sp. zn. 5Co/298/2017 zo dňa 13.2.2018. Žiadal preto žalobe vyhovieť. Žalobca pripojil k tomuto podaniu súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úverov veriteľmi za 2. štvrtrok roku 2012, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/124/2019, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/276/2018 zo dňa 27.11.2019, žiadosť o poskytnutie pôžičky, opätovne korešpondenciu so žalovanou a listiny preukazujúce skúmanie bonity žalovanej pôvodným veriteľom.

9. Na pojednávaní dňa 18.6.2020, ktorého sa zúčastnil len právny zástupca žalovanej, súd vykonal dokazovanie čítaním listín žalobcom pripojených do súdneho spisu.

10. Právny zástupca žalovanej prítomný na pojednávaní namietal, že podľa jeho názoru zmluva nevznikla v platnej písomnej forme, akú vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch a nemala v písomnej forme dohodnuté náležitosti, ktoré vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch v ust. § 9 ods. 2 predmetného zákona. Akceptačný list, ktorý zaslal predchodca žalobcu žalovanej po prijatí jej žiadosti o poskytnutie úveru, totiž žalovaná v písomnej podobe neakceptovala a z tohto dôvodu nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy v písomnej podobe. Žalovanej by mohlo na základe takejto zmluvy vzniknúť jedine bezdôvodné obohatenie prijatím úverovej istiny, avšak ako vyplýva z úverového účtu, žalovaná v podstate úverovú istinu preplatila, keď jej bolo poskytnutých 1.000 € a ona zaplatila 1.476,14 €. Žaloba je preto neodôvodnená.

11. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k presvedčeniu, že žalobe nemožno vyhovieť a to z týchto dôvodov.

12. Súd sa stotožnil s názorom právneho zástupcu žalovanej, že medzi stranami sporu, resp. medzi právnym predchodcom súčasného žalobcu obchodnou spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., ktorá bola predchodcom L.P., D..T.. a ktorá so žalovanou spísala žiadosť o poskytnutie pôžičky dňa 26.9.2012, nevznikla v zákonom vyžadovanej písomnej forme zmluva o poskytnutí pôžičky, ktorú je nutné z hľadiska jej náležitostí považovať za typ spotrebiteľského úveru, na ktorý sa vzťahuje a v tom čase sa vzťahovali ustanovenia Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Ako súd zistil, žalovaná dňa 26.9.2012 spísala so zástupcom obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom v Kežmarku, žiadosť o poskytnutie pôžičky, podľa ktorej žiadala o pôžičku vo výške 4.000 €, ktorú žiadala poukázať na číslo účtu tam uvedené a ktorá mala byť splácaná 60 mesačnými splátkami. Iné údaje z tlačiva Žiadosť o poskytnutie pôžičky nevyplynuli, okrem tabuľky, ktorá sa nachádzala v podmienkach zmluvy o poskytnutí pôžičky, z ktorej vyplývalo, že pri výške pôžičky 4.000 € a 60 splátkach by žalovaná mala výšku splátok 124,75 € a ročnú percentuálnu mieru nákladov 32 % ročne. Ako však súd zistil na tomto zmluvnom formulári, sa iné údaje o pôžičke nenachádzajú. Veriteľ obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. potom reagovala nedatovaným listom (č.l. 17), ktorým oznámila žalovanej, že potvrdzujúci list je súčasťou zmluvy, ktorá má nasledovné parametre: pôžička vo výške 1.000 €, celková suma pôžičky 1.871,40 €, celkové náklady spotrebiteľa 871,40 €, splátka vo výške 31,19 €, splátka s poistením vo výške 32,09 €, počet splátok 60, ročná úroková sadzba 32 %, RPMN 32 % ročne, priemerná hodnota RPMN 45,60 %, termín konečnej splatnosti október 2017. Splatnosť prvej splátky je ku 20.11.2012 a splatnosť každej nasledujúcej splátky je v zmysle dohodnutých zmluvných podmienok k 20. dňu v príslušnom kalendárnom mesiaci. Ako potom vyplynulo z prehľadu o splácaní dlhu, žalovaná skutočne začala v novembri 2012 poukazovať splátky vo výške 32,09 € a robila tak až do 15.11.2016, aj keď v posledných mesiacoch už nepravidelne, kedy uhradila poslednú splátku vo výške 64,18 €. Táto skutočnosť potom viedla obchodnú spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., že predžalobnou upomienkou z 26.11.2016 žalovanú upozornil na dlh na splátkach vo výške 96,27 € s tým, že ak nedôjde k úhrade splátky zročnej v septembri 2016, obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. bude oprávnená úver zosplatiť. List bol zasielaný ako doporučená zásielka s doručenkou na adresu, ktorú žalovaná uviedla v úverovej zmluve. Následne veriteľ listom z 24.11.2017 žalovanej oznámil, že dlh z úverovej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu naraz a dlžná suma predstavuje 410,77 € ku dňu spísania listu. Pohľadávka vyplývajúca z tejto úverovej zmluvy bola v priebehu konania postúpená na obchodnú spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, ktorý sa stal novým veriteľom tejto pohľadávky vo vzťahu k žalovanej.

13. Podľa presvedčenia súdu takýmto počínaním žalovanej a obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom v Kežmarku, nevznikla úverová zmluva v platnej písomnej forme, ako už v tom čase vyžadovalo ust. § 9 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Je zrejmé, že žalovaná požadovala úver vo výške 4.000 €. Veriteľ jej

však akceptačným listom oznámil, že jej poskytuje úver vo výške 1.000 € a súčasne poskytol úplne iné parametre, ako pre žalovanú boli známe z formulára nazvaného Žiadosť o poskytnutie pôžičky. Predovšetkým z tohto formulára nebolo pre žalovanú zrejme, aká je celková suma pôžičky, resp. náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, aká je úroková sadzba, aká je priemerná hodnota RPMN obdobných úverov na Slovensku v tomto období a podobne. Podľa presvedčenia súdu tým, že žalovaná poskytnutý úver vo výške 1.000 € prijala a začala ho splácať splátkou vo výške 32,09 €, akceptovala tým ponuku veriteľa tak, ako ju urobil v akceptačnom liste, resp. potvrdzujúcim liste (č.l. 17). V tejto súvislosti je totiž nutné konštatovať, že žiadosť o poskytnutie úveru, spísaná so žalovanou dňa 26.9.2012, je návrhom na uzavretie úverovej zmluvy a to návrhom v zmysle ust. § 43 ods. 1 Obč. zákonníka (Zákon č. 40/1964 Zb.). Akceptačný list však obsahoval úplne iné parametre, než boli uvádzané v žiadosti o poskytnutie pôžičky, ktorú je nutné považovať za návrh úverovej zmluvy zo strany žalovanej vrátane výšky poskytnutého úveru.

14. Preto akceptačný list veriteľa je nutné považovať za nový návrh v zmysle ust. § 44 ods. 2 Obč. zákonníka, podľa ktorého prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia, alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

15. Akceptačný list veriteľa je teda nutné považovať za nový návrh, ktorý žalovaná konkludentne akceptovala tým, že úver prijala a začala ho splácať podľa parametrov nastavených v akceptačnom liste. Žalobca však neprodukoval dôkaz, že by žalovaná bola písomne akceptovala nový návrh na uzavretie úverovej zmluvy v parametroch, ktoré vyplývali z akceptačného listu, v súčasnosti pripojeného v súdnom spise na č.l. 17. V dôsledku tejto skutočnosti podľa presvedčenia súdu síce došlo k uzavretiu úverovej zmluvy, ktorej základné parametre vymedzuje ust. § 497 a nasl. Obch. zákonníka (Zákon č. 513/1991 Zb.), avšak nedošlo k uzavretiu úverovej zmluvy v písomnej podobe a v písomnej podobe nedošlo ani k dohode o takých nevyhnutých parametroch úverovej zmluvy, ako bola celková výška spotrebiteľského úveru, úroková sadzba spotrebiteľského úveru, výška, počet frekvencie splátok úveru a teda absentovali aj náležitosti úverovej zmluvy, požadované ustanovením § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z., dohodnuté v písomnej podobe, v dôsledku čoho predmetný úver, takto poskytnutý, bol bezúročný a bez poplatkov.

16. Podľa § 497 Obch. zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe, alebo na inom trvalom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

18. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) citovaného zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r), y) a § 10 ods. 1.

19. Je zrejme, že nedostatok písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere a tým aj absencia dohody o náležitostiach úverovej zmluvy uvedených v ust. § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) v písomnej podobe spôsobuje, že strany sporu síce uzavreli platnú úverovú zmluvu, avšak ňou poskytnutý úver je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a) citovaného zákona.

20. Za takýchto okolností žalobca nemá nárok na zaplatenie sumy 410,57 €, keďže žalovaná na úhradu svojho záväzku voči pôvodnému veriteľovi zaplatila sumu 1.476,14 €, pričom jej bola poskytnutá len suma 1.000 €. Je nutné konštatovať, že žalovaná poskytnutý úver vlastne preplatila. Žaloba žalobcu preto dôvodná nebola. Súd ju zamietol a žalovanej podľa ust. § 255 ods. 1 C.s.p. ako úspešnej strane sporu, priznal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.